

Ա ըստարհում շատերն են ձգտում 2000-ի գիշերը Երևանացնում դիմավորել: Հայերը... «Մինչեւ 2000 թվականը ով Եվրոպա ընկավ, մնալու իրավունք կսածած»: ասում են Հայաստանում ու աշխարհում «Գրեկվել»: Եվրոպան նրանց յի սղասում հակառակը դիմում-դիմու փակում է դուռ ու դառութան: որ օսար Խամբաներ սահմաններից ներս լիուծեն: Ազելին արդեն կա միասնական ռազմավարություն: ինչ շարում խոստանում ենք մեր բաղակացների կյանք ա-

Կարեն Ղևիթյանը: Վորջիս չկա
մածայնեց, թէ նաև իր ընտրազանց
վաճն է ճամդրուկները կաղել. հե
ռանում Դայասամնից:

«Ղեղիրճյանին լավ ենք ծանալում, մի ժամանակ մեզ լավ էր տահում, մշաձեցին ինը մի բան կանչի, գործ կտա, դարաստ չեն մնանեկ ամիս անցավ, երեք... Միայն խոսում են: Վազգեն Սարգսյանը «Ի՞նչ» ուուկա եկավ, հուզվեց: Եթե ժամանակին գրիչ է բռնել, ժողովրդի թերանն է օրինանու դրեց, հետո՝ Վեցր, ես ինձ եմ հավատում, ասացի մեկ ամիս առաջ, տուն 2000

Ին գործերի նախարարության ղեկավարության մեջ անցյալ տարի մեզ տրամադրած գնահատականը փախստական հայերին որեւէ հանցագործ խմբի մեջ էլ տեղապորում, եթե դեմքեր էլ կան, դեռ կարելի է գտնել արտակի տեսք: Մի ինչ ըրբուեկ, չկարկատած զույգ, չկտրվող տափ ջուր, բանկարծել օծանելիք ամեն օր փոխվող շաղկին:

որակ չեն կազմում: Փոխարեն որ ակական ատրիբուտ է դառնում միավոր ըլինելու անյուսափելի հիվանդությունը: «Ես հավասար եմ բոլորին» միաբարական դատողությանը հանդիս եկող «ուժեղներն», այնուամենայնիվ, անկեղծության դահերին անցյալից եկած արժեւորման մի հոււով բուլանում են: «Բայտեմ սենց էիմ աղբում կիլոներով

«Եթե կենցաղի մեջ մեկ-մեկ տարիների դժվար կյանք մոռանում են: Բայց մեկ է, մի Իշ ավելի լավ լինի, վերադառնալու եմ», ասում է 50-անց Ն. Ա. Շենակ: «Երեք երեխաներից մեկն ինձ հետ orերն է հավում»: Այդ մեկին չտեսա, որ հարցամարտ ինչո՞ւ ես ուզում Դայաստան գնալ: Որովհետեւ Երանից 2 տարի փոնտերին 12 տարեկան երկու աղջ-

Քամու գերազանց հայությունը

ոավել աղահով դարձնել հոկ-
տեմբերի 16-ին Ֆինլանդիայում
կայացած հանդիդման ժամա-
նակ ասացին Եվրոպական երկր-
ների ղեկավարները նկատի ու-
նենալով փողերի լվացման

կազմակերպված հանցագործությունների դեմ դայլարի փախստականների օրեգոր առավել մեծացող խնդիրները Վերջիններս Արեւմուսէ մորիկի նման են գալիս: Գերմանիայում մերժվում են փախյում են Հո-

լանդիա, այստեղ էլ քախսը յի ժողովում Բելգիա կամ Ֆրանսիա, կամ Ավստրիա... «Ավստրիան ավստրիացիներին» կարգախոսով ցույցերը վերջին օնտրություններում «ներֆաշիստական համարվող «Ազատություն» կուսակցության համար խորհրդատանում երկրորդ տեղ առահովեցին. Ոչ միայն Ավստրիայում. Գերմանիայում, Բելգիայում. Ֆրանսիայում նման կարգախոսներն այսօր հաճախադեղ են. զնացե՛ք. մեմբ ձեր աշխատումի կարիքը չունենի. մեր մեթենայացված տնտեսությունը մեզ է փողոց ցոյրել. Բայց դե. «Կուրս ի՞նչ գիշի սովասի կյանքը». փակ դռներից մի ճեղք են գտնում սողոսկելու ու... մի կերպ փորձում տեղավորվել եվրոպական կեղեւի մեջ. Ու մեկ անգամ արդեն կեղեւված իրենց կյանքը ինչոր է «դարմաննվում» այս ավելի լորդացյանի ներտում. լրագրողի գրից առավել հոգեբան-հասարակագետ-քեցկի հետազոտությանն է սողասում.

Սհսարհի 6 միլիարդ կազմող ընակյուրյան ամեն նի 120-րդ տարված է փախչել սեփական եւկրից: 29 հազար բար. կմ մակերեսու ունեցող թայաստանից բանիսի բախսն է թերում գԴՀ-ի 357 հազար բար. կմ մակերեսի վրա տեղակորչելու, դժվար է ասել: Անընդհատ մասնակություն են զայխու, եւ եթե նախորդ տարի այստեղ անդաւուն խոսվում էր 7-10 հազար հա փախստականի մասին, այսօր այդ թիվն անկասկած ավելի մեծ է Վկանակարգական գերջին Տվյալներով թայաստանն իր փախստականների թվով 5-րդ հորիզոնականն է գրանցում (1999-ի հունվարից հունիս

Պրահայում լույս տեսնող հայկական «Օթեր» ամսագիրը որի խմբագիրն է «Ազգի» հիմնադիր-աշխատակից Հակոբ Ասատրյանը վերջերս միայն մեզ հասած համարում (2. 1999 թ) տղագել է Եվրոպական մեր մյուս թղթակցից Գերմանիայում աշխա-

Տարկվում: Գա
գնացնով, ավե
հույսից կառչա
դայի ճանապա
իրենց կողմնա
դությամբ չի տ

«**Π**ρεβηής» նման ինֆորմացիա Մենք 6 տարի Գերմանիայում ապրողներս նման բան չեն լսել», զարմանում են դեռևս անորոշ ճակատագրի տեղ դատարանի վճռին սղասող Օսխոլին հայաստանաբնակները մինչև 2000 թվականը եվրոդա եկածներին խաղաղացնելու մասին լուրը նմանակելով: Orbis ներքում անընդհատ փոխվում են, եւ դժվար է երեակայել, թե ի՞ր արեւելյան համակածի «Դարտերը» չնարած Գերմանիան անաշխատների հիասքափության նոր ալիի դակաս է զգում: Դեռ մի խանջամփական առաջարկ առաջանական է մեծ խմբի հետո սահմանից եւ ուղարկեցին: «Ինձ լավ քացարեին, որ այդուս էլ է լինում, ոյսկի չէ դիմի», արդեն Հայաստանից հեռախոսով բողոքել եւ տարին առած սղամարդ Գերմանիայում ապատանայի իրավունք սացած իր ազգականին: Փորձառուները համառել են գնամի Ավստրիա, միզուցե այստեղ սացվի, մի ինչ փող աշխատելու հույսն էլի աղարդյուն եւ անզել:

«Կօրադարձողները գունավոր հեթիաքներ չեն լամում: Բայց հոգնած ու անհաջ զանգվածին դրսում կորցնելու վախճ առավել հեռու է թվում, ան հայրենիքում ընտրությունից ընտրություն ստասելը», ասում է գրուցակից Յայաստանից 93-ին դուրս եկած եւ աղաստանյալի իրավում սահցած մի խաղախի: «Ինչ ան էլ լեկցիա» կարդաս, թե վաքան է, մի զնա, լեզուդ չի դժուկում մարդը չի կարողանում ադրբել: Սա մի անգամ եւս մեզ վրա ծանր թե դնում, որ բոլորս ոիշի ամեն ին անենք, որ դեսությունը դեսությունինի», սեղտեսքերի Տիկ Քյոլնու հայ համայնքի հետ հանդիպման ժամանակ առաջ Ամ Տափառակ

տոյ Անահիտ Հովսեփյանի հոդվածը գերմանահայ, համայնքի մասին. Ամիսներ առաջ գրված հոդվածը այժմ էլ հրատար է հեղինակի դիդուկ Գրիգ Շնոր հիվ. առավել եւս. որ վերաբերում է մօսադես մահոցին արտագաղթին:

ի, եկա հանձն-
մ. Բ.ի մասին ինձ
բուղը է սարտել
նուիկ է: Ինձ Գեր-
նակավոր քանակ-
ի ծիս են ամեն
մ. Փախստակա-
այցողներից շա-
րայաստանի հա-
գորդի մոտ որևան
որենց մասին կի-
ն: Վասահության
այնան վիրավո-
գում է նույն տե-
ս: «Երար հետ խո-
նակներով հանդի-
թեմաներ կան,
սդառնում: «Դա-
սաւելու» ն ըն-
դիմություն է, ոչ մե-
ջ չի դատում:
կա», անկեղծա-

սե խավիար, Սովորվածի խանութեմե-
րից քանզ հազուստեղեն», Տաղենու
նմանակարգ վերհուութեր Գերմանիա-
յի հայկական ավելի ծիս «հայա-
տանյան» շրջանակում շատ են լսել:
Ասդարձար երկիններին, Երեանի
լուսերին ու եղող շատրվաններին,
Սոյենդիարյանի օղերային թարո-
նի էժան տոնսերով վեր ներկայա-
ցումներին ու «Պաղլավուկի» մեկ
զավար սուրճով երկար լննարկում-
ներին կարոտող շերտն էլ կա: Նրանց
մի մասը Երեանյան ուստորից ու-
զում է հանել միշինգների ու հայրե-
նասիրական կարգախոսների չերիգ-
ված ժամանակը. կը լացող նուրաց-
կանների արեւելան մեղեդին: «Բո-
լոր մեզ խարթեցին» մեկնարանու-
թյամբ ուզում է փախչել 10 տարվա-
իր կորցրած կյանից, դեմք շրջած
փորձում է մնացած կյանն աղբե-
առանց դառը հիշողությունների, ա-
ռանց կամուրջների: Ասացվո՞ւմ է:

«Մեր զործարանի դուռ-դատությանը կ խանու ու դիմովի, կամ գոնե նները դժվար են հիշեն, զերմանա- սնոնք ուրիշ վի- ճ, փախստականի մոլորդուներ հո- քունն իրական ե- նեու ուղարկել:

ամ հայաստանցի-
կուրպում եր «Դայ»
ու ուկ դատախան
մանակը չէ, դուրս
այն փողոցի ան-
սան մեջ չըռնվածի
թե՝ հանգստու-
ր բառ փոխանա-
սնից երկու ամիս
եկել. Մի ինչ բան-
ում, որ մերժվելու
կ գրանով չգ-
տեցի, չորս տարի ա-
ռաջ անուսնացած
ու մեկն է դատմում:
Եթե գողոն է կա-
զ, ուսեմն կենսու-
ասում է մեր գրու-
սնակից. Ամաշել-

անզամ կարծ զանգում են ոնց են-
ոնց չեն, տեղեկանում ու Հայաստա-
գնացող փնտրում նամակ. փողո-
ղեղ հասցնելու: Երբ ճամբար եկան
նոր օրագիր սկսեցի, գրեցի «Վեր-
լակ ու Վաս աղրած իմ նախսկի-
կյանին, խոստանում եմ իին ոչնչ
մասին չղատմել իմ այս նոր գրում»:
Չի ստացվում, ռադիոյի լուսերը լս-
լուց հետո ամեն օր նամակներ ե-
գում... Լեւոնին, Կանոյին, Քոչարյա-
նին... գիտեմ, փախստականիս գրա-
ներն իրենց հետարիշ չեն, չեմ ուղա-
կում», ասում է Ս. Գ. Օ. ով իր 40-ա-
մյակը դիմավորեց դատարանում Հա-
յաղաքիությունից հրաժարվելու
դիմումով, եւ ով իր սերնդի մասին Հա-
մինգությի նման ասում է կորած:

Կորած ու լուրցրած սահմաններ

կա լսեցի, ավելի փորտ տղամբերի էլ, դաշտասխանը նույնն էր չեմ ուզում գնալ: Այս երեխաները մեծերի նման համեմատելու եղբեր էլ չունեն. ինչ ծնվել են, հացի փոխարեն Դայաստան տանը ներկա է թշվառության ու անորոշության մոխրագույնը, ու այնիան ժիրաղեսող, որ հիշողության մեջ բոլոր մեծացած դայձառ նրբերանգները կուլ է տվել: Երեխաները լեզուն հետ են սպառում: Գոնք իրար հետ հայերեն խոսելու ծնողների դարտաղիր դահանջը հաճախ երեխ բարի սահմանից չի անցնում: Մանկալարտեզզում խաղի լեզուն զերմաներեցց է, դդրոցում խնդիրը լուծելու զերմաներեն մտածողությունն իմննըսինյան հաստավում է: Դամդեռ կաղված ճամդրուկների մեջ թե հայերեն մեկնեկու զիրտ դրվեր էլ, միեւնույն է, չեղ կարդալու: Սոզական ուժ ունեցողություն զբաղմուններ կան, որոնց մազնիսական զգողությունը երկու ծովերի արանիում ընկած փոփրիկների մասին երբեւ հիշատակ չի առում: Նորի՞ց կորած սերունդ... Ինչ ամուն էլ դմեմ, մեղի մի մեծ քամին ծեր ու իմ վրա է ծանրանալու, որ 10 տարում չկարողացամ նրանց Դու սի երկիր ժառանգել:

ՀԵՏՎՐՈՒԹՅԱՆ ՓՈԽԱՐԵՆ

Արտազադրի մասին այսօր Հայաստանում շատ են խոսում: ճանաչված գրողն ահազանգում է, Աժամանակուր դրա մեջ չափելի համար մեղադրում է լրագրողներին հասարակագետ-գիտնականը հեխանություններին կոչ է անում մեխանիզմներ մշակել: «Դկա չարի առանց բարիի, արտազադրը փրկեց Հայաստանը, քայլ հասել է այս սահմանը, որ կարող է երկրի ազգային անվտանգությանը սղանալ Վաղը բանակ չեն ունենա», «Ազատություն» ռադիոկայախն տրված հարցագրույցում հայտարարեց Վահն Սիրահեղյանը: «Ներգաղիք են խոսում... Բայց ո՞վ մեզ փողոց ողում էց, ասում է յոր տարի առաջ Գեղանիա եկած 7 հոգանոց ընտանիքի հայրը: Բոլորս 1990-ից հետո դուրս եկածներս Հայաստանի բյուջեի չափ փող են ուղարկում:

ԱՆԱՑ ՄԵՇԻ ԽՈՎ ԵԲԻ ԴՐԱՆԴԱԼՈՒ...

Մարտի 26-ին Թուրքիայի «Յեղաստանության ընդդիմադիրների» շահժումը Փրանկֆուրտում կազմակերպում է հավաք նվիրված 1955 թ. Ստամբուլի վարչա իշխանաձևություններին

Մարտի 26-ին Գերմանիայի Սայնի
Ֆրանկֆուրտ խղաքում տեղի կունե-
նա ցուցահանդես-հավաք Նվիրված
1955 թ. Ատամբուլում տեղի ունեցած
վայրագ իրադարձություններին, ո-
րոնի այն ժամանակ ցնցեցին խղա-
լակիր աշխարհը Սեմբեների 6-7-ին
հազարավոր բուր ազգայնամուներ,
հաճակվելով հայերի, հույների,
հրեաների, ասորիների առեւտրական
ու մշակութային հաստատություննե-
րի Վրա, Թալանեցին, Խարուման ա-
շտեհն ամեն ինչ Ան անձին հայոց

Նը մինչեւ օրս է ծանր է նստել Թու-
մայի մավորական, առաջադե-
գործիչների վրա, որոնք արդեն իս-
հկայական զոհողություններ-
գնով ճանաչել տալու 1915 թ. Հայո-
ցեղաստանությունը, երկխոսու-
թյուն սկսելու հաւուրթյան եւ հա-
տուցման հարցերը կարգավորելո-
հանար, այժմ կազմակերպում ե-
այս կարենու խաղաքական իրադա-
ծությունը:

Գերմանիայում Վտարանոյի թուրանվոր Ալի երթմը, զիսավոր հյացողն ու կազմակերպիչն է այս հավաքուցահանդեսի: Դավիթյաներ շարում են նաև թուր մասվորական լրագրող, «Սուսա Լեռան 40 օր» թուրերեն տղագրած Ռազը Զարսոյլուն, Թուրիայի մարդու իրավունքների դատավանական կոմիտե նախագահ Ամին Բիրդար. Փարիզ «Դավիթյան սիյուտի ուսումնային բուհուների կենտրոնի» դասվիրտ

Կլոյ Թերաբյանի, նաև «Ազգական հատուկ թղթակիցը, որը հաղորդել է այս խաղաքական կարեւոր իրադարձության մասին» Դիտեցնելու ժամանակաշրջանում առաջարկված մասնակցությունը եղանակակից բռնի ել հայ գործիչներ և աշխատավոր մասնակցելու են հունիսի 17-ին Ֆրանսիայի Սենանուում տեղի ունենալի «1915 թ. ճանաշման համար պատրիոտական» խորհրդաժողովում ունեցած անգամ է տեղի ունեցած արդի տառմութեան մեջ:

սփյութի ղեկավար ցըանակնե
հայ ժողովրդի համար այս ճակ
տագրական օրերին լրջությամբ հա
վի կառնեն այսդիսի կարեւոր խաղ
խական զարգացումների հետեւ
ները. Մեր դարտականությունն է
ջակցել Թուրքիայի այս կարգի ըս
տումներին ու գործիչներին, որոնք
լի երթեան նման արդեն իսկ գերմ
նիայի բյուրավոր թուրք քանվութե
հատուցում են հանգանակում 19

